

Ochrnutý muž pri rybníku Betsata a zrodenie nového života

Na tejto audiencii Lev XIV vysvetlil rôzne prekážky, s ktorými sa stretávame, keď sa vzdialíme od Boha, podobne ako to zažil ochrnutý muž pri rybníku Betsata. Ježiš prichádza, aby nás oslobodil od našej osobnej ochrnutosti, aby nás pozdvihol a vyzdvihol z pesimizmu a beznádeje.

18.06.2025

II. Život Ježiša. Podobenstvá

10. Uzdravenie ochrnutého „Ježiš ho videl ležať a vedel, že je už dlho chorý. Povedal mu: Chceš ozdraviť?“
(Jn 5, 6)

Čítanie: Jn 5, 2 – 9

V Jeruzaleme je pri Ovčej bráne rybník, hebrejsky zvaný Betsata, s piatimi stĺporadiami. V nich ležalo množstvo chorých, slepých, chromých a ochrnutých. Bol tam aj človek, ktorý bol chorý už tridsaťosem rokov. Keď ho Ježiš videl ležať a vedel, že je už dlho chorý, povedal mu: „Chceš ozdraviť?“ Chorý mu odpovedal: „Pane, nemám nikoho, kto by ma spustil do rybníka, keď sa voda rozvíri. Kým sa tam dostanem, iný zostúpi predo mnou.“ Ježiš mu povedal: „Vstaň, vezmi si

lôžko a chod!“ A ten človek hneď
ozdravel, vzal si lôžko a chodil.

Drahí bratia a sestry,

pokračujeme v kontemplácii Ježiša,
ktorý uzdravuje. Dnes vás chcem
osobitne pozvať zamyslieť sa nad
situáciami, v ktorých sa cítime
„zaseknutí“ a uviaznutí v slepej
uličke. Neraz sa nám zdá, že je
zbytočné ďalej dúfať, rezignujeme a
už nemáme chuť bojovať. Evanjeliá
túto situáciu opisujú obrazom
ochrnutia. Preto sa dnes chcem
pristaviť pri príbehu uzdravenia
ochrnutého, ktorý sa nachádza v
piatej kapitole evanjelia sv. Jána (*Jn*
5, 1 – 9).

Ježiš prichádza do Jeruzalema na
židovský sviatok. Nejde hneď do
chrámu, zastaví sa pri bráne, kde sa
pravdepodobne umývali ovce určené

na obeť. Pri tejto bráne sa zdržovalo aj mnoho chorých, ktorí – na rozdiel od obetných zvierat – nemali do chrámu prístup, pretože boli považovaní za nečistých! A práve Ježiš ide za nimi do ich bolesti. Títo ľudia dúfali v zázrak, ktorý by mohol zmeniť ich osud: pri bráne sa totiž nachádzal rybník, ktorého voda bola považovaná za liečivú – v istých chvíľach sa rozvírila a podľa vtedajšej viery bol uzdravený ten, kto sa do nej ponoril ako prvý.

Vznikala tak akási „vojna medzi chudobnými“: môžeme si predstaviť smutnú scénu, ako sa títo chorí namáhavo vliekli k rybníku. Volal sa Betsata, čo znamená „dom milosrdenstva“ – môže to byť obraz Cirkvi, kde sa zhromažďujú chorí a chudobní a kde prichádza Pán, aby uzdravil a daroval nádej.

Ježiš sa obracia konkrétne na jedného človeka, ktorý bol ochrnutý

celých tridsaťosem rokov. Už rezignoval, pretože sa mu nikdy nepodarí dostať do rybníka, keď sa voda rozvíri (v. 7). Často nás totiž paralyzuje práve sklamanie. Cítíme sa znechutení a hrozí nám, že upadneme do duchovnej ľahostajnosti.

Ježiš tomuto mužovi kladie otázku, ktorá sa môže zdať zbytočná: „Chceš ozdraviť?“ (v. 6) No táto otázka je nevyhnutná, pretože ak sme roky zablokovaní, môže sa stať, že v nás vyhasne aj túžba po uzdravení.

Niekedy uprednostňujeme zotrvanie v postavení chorého, aby sa o nás museli starať iní. Môže to byť aj výhovorka, aby sme sa nemuseli rozhodnúť, čo urobiť so svojím životom. Ježiš však tohto človeka vedie k jeho najhlbšej a najpravdivejšej túžbe.

Ochrnutý muž odpovedá Ježišovi obširnejšie, čím odhaľuje svoj pohľad

na život. Najprv povie, že nemá nikoho, kto by ho spustil do rybníka – čiže vina nie je na ňom, ale na iných, ktorí sa oňho nestarajú. Tento postoj sa stáva výhovorkou, ako sa vyhnúť zodpovednosti. Ale je naozaj pravda, že nemal nikoho, kto by mu pomohol? Tu prichádza inšpirujúce slovo svätého Augustína: „Áno, aby bol uzdravený, nevyhnutne potreboval človeka – ale človeka, ktorý je zároveň Bohom. [...] A tak prišiel ten, ktorého bolo treba: prečo ešte odkladať uzdravenie?“ (*Homília* 17, 7).

Ochrnutý ďalej dodáva, že vždy, keď sa chce ponoriť do vody, niekto ho predbehne. Tento muž vyjadruje fatalistický pohľad na život. Myslíme si, že veci sa nám dejú preto, že nemáme šťastie, že osud je proti nám. Tento človek je znechutený. Cíti sa porazený v zápase o život.

Ježiš mu však pomáha objaviť, že aj on má svoj život vo vlastných rukách. Pozýva ho, aby vstal, aby sa zdvihol zo svojej dlhodobej situácie, a aby si vzal svoje lôžko (v. 8). To lôžko netreba zanechať ani zahodiť: je znakom jeho minulosti choroby, je to jeho príbeh. Doteraz ho minulosť držala pripútaného, nútila ho ležať ako mŕtveho. Teraz je to on, kto si môže vziať to lôžko a niesť ho, kam chce – môže sa rozhodnúť, čo urobí so svojím príbehom! Znamená to vykročiť a prevziať zodpovednosť za výber cesty, po ktorej pôjde. A to všetko vďaka Ježišovi!

Drahí bratia a sestry, prosme Pána o milosť pochopiť, kde sa náš život zablokoval. Skúsme dať hlas našej túžbe po uzdravení. A modlime sa za všetkých, ktorí sa cítia paralyzovaní, ktorí nevidia východisko. Prosme o milosť vrátiť sa do Kristovho Srdca, ktoré je pravým domom milosrdenstva!

Preklad Martin Jarábek

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/
paralyzovany-muz-pri-betesdskom-
rybniku-a-zrodenie-noveho-zivota/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/paralyzovany-muz-pri-betesdskom-rybniku-a-zrodenie-noveho-zivota/)
(04.08.2025)